

1. Obiekt

419/11

KOŚCIÓŁ PARAF. PW. ŚW. JERZEGO

2. Czas powstania

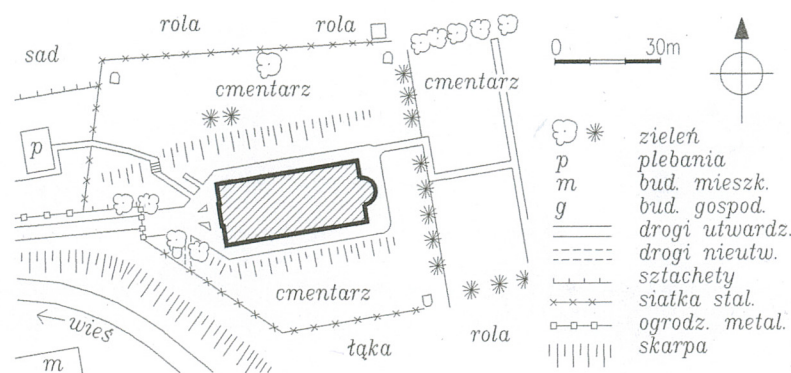
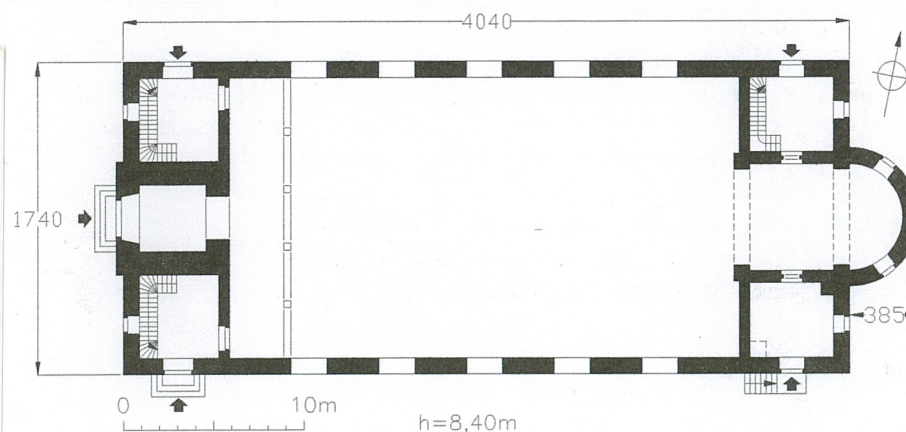
1843–1846 r;

3. Miejscowość

SŁAWIKÓW

11. Zdjęcie, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

1.

4. Adres

ul. Parkowa 48; 19A

47-417 Łubowice

nr działki 157

5. Przynależność administracyjna

województwo śląskie

powiat Racibórz

gmina Rudnik

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Sławikau, od 1936 Bergkirch;

7. Przynależność administracyjna do 31.12.1998 r

województwo katowickie

gmina Rudnik

8. Właściciel i jego adres

parafia rzym.-kat. pw.

św. Jerzego; loco;

9. Użytkownik i jego adres

jw.;

10. Rejestr zabytków

nr:....Op.-618/66... data
618

A/628/2020 z 11.11.1959

Wieś Sławików wzmiankowana jest od 1223, kiedy to biskup Laurentius poświęcił tu pierwszy drewniany kościół pw. św. Jerzego. W 1657 r, w wyniku starań proboszcza Andreasa Floriana Skodonius'a, kościół został przebudowany i prawdopodobnie powiększony. Budowla miała 29 łokci długości i 14 szerokości, nawę główną i zamknięte 3-ma bokami ośmiokątą prezbiterium przekryto pozornym sklepieniem kolebkowym, postawiono 3 ołtarze: św. Jerzego, św. Marii i św. Antoniego. Kościół otrzymał wezwanie śś. Wojciecha i Jerzego. W 1842 r, wobec znacznego wzrostu liczby parafian (ok. 3400 dusz) zaczęto rozważać wzniesienie nowej, większej, odpowiadającej potrzebom parafii świątyni. W 1843 r proboszcz Anton Krause, spiritus movens całego przedsięwzięcia, złożył w Opolu do zatwierdzenia wstępny kosztorys. Na autora projektu wybrano inspektora budowlanego z Raciborza, **Józefa Linkego**. Wnętrze nowego kościoła miało pomieścić 1300 wiernych, jego wymiary miały wynieść: 129 stóp długości, 56 łokci szerokości i 33 stopy wysokości, prosta zach., kwadratowa wieża miała mieć 86 stóp wysokości. Zasadnicze prace trwały w l. **1843–44**. Koszty w 2/3 pokrył, patronujący budowie właściciel majątku w Sławikowie – Ernest v. Eickstädt, w pozostałej części – gminy i właściciele pozostałych dóbr w parafii – Miketta i Gaschin. Poświęcenie nowej świątyni nastąpiło w 1846 r. Budowla reprezentuje cechy **Rundbogenstilu**, nawiązującego do nurtu **neoromanizmu** wzorującego się na budowlach wczesnochrześcijańskich, rozpowszechnionego przez Schinkla, po jego podróży do Włoch. Gruntowny remont kościoła przeprowadzono w 1937 r – wymieniono tynki wewnętrzne i zewnętrzne oraz dach pokryto łupkiem, wyremontowano również wieżę. Budowla uległa znacznym zniszczeniom w czasie działań wojennych II wojny światowej. Renowację przeprowadzono w 1948 r, w tymże roku dokonano ponownej konsekracji odnowionej świątyni.

SYTUACJA. Sławików – wieś w Kotlinie Raciborskiej, w odl. ok. 14 km na pn. od Raciborza – siedziby starostwa powiatowego, położona na granicy woj. śląskiego i opolskiego. Zabudowania wsi zgrupowane są przy skrzyżowaniu lokalnej szosy Łany – Grzegorzowice, z podrzędną drogą w kierunku Odry i wsi Lasaki.

Kościół parafialny usytuowany jest na wzniesieniu ponad wsią, po pn. stronie drogi ku Lasakom, która przebiega poniżej stromej skarpy pd. Posesja kościelna, o nieregularnym kształcie, otoczona jest ogrodzeniem z siatki metalowej, z bramą i furtkami zach. Na jej teren prowadzi krótka zach. droga dojazdowa z płyt betonowych, łącząca się z drogą przelotową. Kościół, budowla orientowana, zajmuje centralną część parceli, wokół niego szerokie obejście betonowe i cmentarz parafialny. W narożach parceli cztery małe kapliczki Bożego Ciała. Teren cmentarza przedłużony ku wsch., oddzielony od starej działki żywopłotem.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. *Ściany zewnętrzne* murowane z cegły pełnej, obustronnie tynkowane; detal architektoniczny murowany, tynkowany (szerokie pilastrowe podziały ścian) i wyrabiany w tynku i narzucie (gzymsy, ząbkowanie wieży).

Ściany wewnętrzne murowane z cegły pełnej, gładko tynkowane; detal ceramiczny, murowany z cegły, tynkowany (filary) i modelowany w tynku i narzucie (gzymsy, dekoracja i podziały ścian). W ścianie wsch. prezbiterium, za ołtarzem głównym ozdobny marmurowy kamień węgielny z wizerunkiem kościoła, datą rozpoczęcia budowy i datami poświęceń.

Sklepienia i stropy. Nawa nakryta stropem drewnianym belkowym z tynkowaną podsufitką, fasetowym, zdobionym polichromowaną dekoracją ornamentalną, na którą składają się pas roślinnej bordiury i rozety, ujmujące punkty świetlne; w prezbiterium i sąsiadujących z nim łozach stropy drewniane z podsufitkami na wysokich fasetach; w pozostałych pomieszczeniach, tzn.: zakrystii, kruchtach zach., aneksach wsch. zwykle drewniane belkowe stropy z podsufitkami; wyższe kondygnacje wieży nakryte pierwotnie stropami belkowymi nagimi, stropy ostatnich kondygnacji wymienione współcześnie na żelbetowe; jedynym wnętrzem sklepionym ceramicznie jest apsyda prezbiterium, nakryta sklepieniem konchowym, wzmocnionym pasami sklepiennymi.

Wieżba dachowa. Wieżba dachowa drewniana; klasyczna konstrukcja jętkowo-krokwiova na p0odwójnej ścianie stolcowej z rozporą i zastrzałami w płaszczyźnie więzarów, całość usztywniona mieczami w kierunku kalenicowym. Dach wieży – współczesna konstrukcja stalowa.

Pokrycie dachowe. Tylko hełm wieży kryty blachą miedzianą, pozostałe dachy, w tym sygnaturka, z pokryciem z blachy ocynkowanej.

Posadzki i podłogi. Większa część pomieszczeń kościelnych z posadzkami betonowymi, o różnorodnym wykończeniu; nawa z posadzką terakotową z białych płytek 8-bocznych, łączonych małymi czarnymi kwadratami; w prezbiterium płytki terakotowe ornamentowane, wielobarwne, 8-boczne, łączone małymi kwadratami; aneksy wsch. w przyziemiu z surowymi posadzkami betonowymi, w pomieszczeniu pd. posadzka kryta współczesną wykładziną PCV; w łozach podłogi drewniane deskowe, podobnie jak na emporze muzycznej, strychu i w górnych kondygnacjach wieży; kruchta środkowa i przestrzeń pod emporą muzyczną z posadzką terakotową z białych i czarnych kwadratowych płytek, układanych w szachownicę, w kruchcie pd.-zach. podobna szachownica z płytek białych i czerwonych, w kruchcie pn.-zach. większe 2-barwne płytki biało-szare, żłobkowane, ułożone w szachownicę i ujęte w bordiurę z drobnitkich kosteczek, układających się w motyw ząbkowania.

Schody. *Schody zewnętrzne.* Wejście główne i pd. poprzedzone 3-ma prostymi stopniami z płyt lastriko; przed wejściem do zakrystii krótki, prosty, równoległy do elewacji bieg betonowych schodków na podmurówce, ograniczonych współczesną balustradą drewniano-metalową; zejście do zakrystii zlokalizowane we wsch. ścianie zakrystii, z

<p>14. Kubatura</p> <p>6 150 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>635 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>kościół parafialny rzym.-kat.</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>kościół parafialny rzym.-kat.</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <ul style="list-style-type: none"> ☉ 1948 r — odbudowa i renowacja kościoła po zniszczeniach wojennych; zakres prac nieznany; ☉ l. 80-te — prace instalacyjne — wymiana instalacji elektrycznej; ☉ 1985 r — remont dachu: wymiana pokrycia dachowego z łupka na blachę ocynkowaną; ☉ 1993 r — naprawa okien; ☉ 1994 r — malowanie wnętrza kościoła; ☉ 1996 r — remont wieży kościelnej — wymiana stropów górnych kondygnacji na żelbetowe, przemurowanie i wzmocnienie konstrukcji ścian, wymiana konstrukcji dachu wieżowego (stalowa), odtworzenie słupków i barierek, nowe pokrycie dachu wieżowego; <p><u>Dokumentacja techniczna:</u></p> <p>— P.T. dobudowy wieży. Kościół rzym.-kat. pw. św. Jerzego w Sławikowie., Z. Męczarski, 1996 (zawiera rzuty i przekroje wieży, widoki elew. bocznych i fasady); ŚWOSOZ Katowice, sygn. 6603;</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>obiekt zachowany w pierwotnej formie;</p> <p>ogólny stan techniczny średni; widoczne ślady zawilgocenia ścian zewnętrznych, co jest efektem zasiąkania wód gruntowych (kruchta pd. — do wys. ok. 120 cm); posadzki nawy i kruchty z widocznymi śladami intensywnego użytkowania — starcia, drobne pęknięcia i ubytki płytek; zły stan stropu nawy — w znacznym stopniu porażony przez drewnojady; miejscami zły stan tynków zewnętrznych — tynki na wieży poprzecierane;</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ remont stropu nawy —usunięcie owadów, wzmocnienie konstrukcji; ⇒ osuszenie ścian; ⇒ założenie izolacji pionowej wokół budynku; ⇒ remont posadzek; ⇒ naprawa i uzupełnienie tynków zewnętrznych; 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- karty ewidencyjne wyposażenia kościoła, oprac. R. Juraszowa, 1972 r; arch. ŚWOSZ Katowice;

24. Uwagi różne.

25. Opracował

tekst PDZ ALMA Jacek Sawiński 20.07.2001

plany i rysunki PDZ ALMA Jacek Sawiński 20.07.2001

zdjęcia PDZ ALMA Jacek Sawiński 20.07.2001

miejsce przechowywania negatywów: archiwum autora

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego

J. Sawiński

22. Bibliografia

H. LUTSCH, Verzeichnis .., Bd. IV, Breslau 1894, S. 347;
J. SLAWIK, Geschichte des Kirchortes Slawikau Kr. Ratibor O.-S., Ratibor 1925, S. 50;
Katalog zab. szt. w Polsce., T.VII, z. 13, W-wa 1967, str. 68;
H. STASIŃSKI, E. WIECZOREK, Racibórz i Okolice. Przewodnik., K-ce 1994, str. 119;

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- na plebani przechowywane są przedwojenne fotografie kościoła: elewacja pn., górne kondygnacje wieży od zach., kościół od pd.-wsch.; materiały te reprodukuje w P.T. dobudowy wieży Z. Męczarski;
- J. Slawik, .., — S. 52 — repr. rys. z widokiem starego kościoła drewnianego od pd.-wsch; S.59 — repr. fot. — nowy kościół, widok od pn.

27. Załączniki

- ⇒ wkładka nr 1: cd. opisu;
- ⇒ wkładka nr 2: zdjęcia;
- ⇒ wkładka nr 3: zdjęcia;
- ⇒ wkładka nr 4: zdjęcia; mapka orientacyjna;

1. Miejscowość SŁAWIKÓW	2. Obiekt (nazwa jak na karcie) KOŚCIÓŁ PAR. PW. ŚW. JERZEGO	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. opisu;
-----------------------------------	--	--

jednobiegowymi współczesnymi schodkami betonowymi.

Schody wewnętrzne. W obu kruchtach bocznych schody wachlarzowe, wiodące na emporę muzyczną – drewniane, policzkowe, ograniczone drewnianymi ażurowymi balustradami z prostych szczebelków, niosących profilowaną poręcz. W dolnej kondygnacji pn. aneksu prezbiterium 2-biegowe schody łamane ze spocznikiem, rozgałęziające się za spocznikiem na krótkie wąskie schodki, wiodące na ambonę i dłuższy zabiegowy drugi obieg schodowy, prowadzący na drugą kondygnację aneksu – do loży; schody policzkowe, drewniane, ograniczone prostą ażurową balustradą ze szczebelków; podobne, symetrycznie ukształtowane schody znajdowały się pierwotnie w aneksie pd. Na wyższe kondygnacje wieży wiodą drewniane, 3-biegowe schody drabiniaste ze spocznikami i poręczami na słupkach.

Otwory. *Otwory okienne* ujednolicone w poszczególnych częściach budowli, stanowią istotny element kompozycji i artykulacji ścian, podkreślają tektonikę budowli. Nawa jasno oświetlona dużymi, symetrycznie i regularnie rozmieszczonymi otworami okiennymi w kształcie prostokątów stojących z półkolistymi zamknięciami; okna drewniane, krosnowe, 3-poziomowe, zamykane na obartle; nadślemiona półkoliste, dzielone ozdobnymi listwami, o tralkowatych kształtach. Łoże otwierają się do przestrzeni prezbiterium dużymi półkolistymi otworami, zabezpieczonymi pełnymi balustradami. Apsyda prezbiterium przepruta dwiema kondygnacjami prostokątnych, zamkniętych pełnolukowo otworów, z których dolne nieco smuklejsze; górne otwory okienne alternowane z identycznego kształtu blendami, tworzą wraz z nimi charakterystyczny arkadowy fryz; otwory wypełnione współczesnymi oknami witrażowymi. Pomieszczenia aneksów oświetlone prostokątnymi, także półkoliście zamkniętymi otworami, w których drewniane krosnowe okna jednoskrzydłowe, zamykane obartlami, dzielone szczeblinami krzyżowymi; w kondygnacji przyziemia aneksów wsch. okna podwójne. Ostatnia kondygnacja wieży przepruta pełnolukowo zamkniętymi oknami biforyjnymi, poprzedzają je w niższej kondygnacji osiowe okulusy.

Otwory drzwiowe zewnętrzne. Główne wejście kościelne zlokalizowane na osi środkowej elewacji zach., wyznacza oś symetrii układu; duży, bardzo wysoki otwór prostokątny z pełnolukowym zamknięciem; drzwi współczesne

drewniane, 2-skrzydłowe ramowo-płycinowe, prostokątne, nad skrzydłami drzwiowymi półkoliste nadświetle. Oprócz wejścia głównego dostęp do wnętrza kościoła umożliwiają boczne otwory drzwiowe, umieszczone symetrycznie w skrajnych osiach elewacji bocznych: zach. prowadzą do krucht bocznych, wsch. – do zakrystii pd. i aneksu pn.; wszystkie otwory identyczne w kształtach proporcjach i wymiarach – smukłe prostokąty zamknięte pełnolukowo, różnią się stolarką drzwiową; drzwi krucht zach. współczesne, 2-skrzydłowe, prostokątne ramowo-płycinowe, zdobione stylizowanymi okuciami, z półkolistymi oryginalnymi nadświetlami, dzielonymi promieniście ozdobnymi listwami w kształcie tralek; w zakrystii współczesne 2-skrzydłowe drzwi ramowo-płycinowe, których skrzydła drzwiowe powtarzają kształt otworu; w wejściu aneksu pn. zachowała się w całości oryginalna stolarka – drzwi także ramowo-płycinowe 2-skrzydłowe, skrzydła drzwiowe rozdzielone słupkiem w formie kanelowanego pilastra, półkoliste nadświetle z ozdobnymi listwami, dzielącymi je promieniście.

Otwory drzwiowe wewnętrzne. We wnętrzu panuje również luk pełny, wszystkie otwory drzwiowe i przejścia zamknięte półkoliście – arkady: tęczowa i apsydy, otwory między prezbiterium i lożami. Kruchty zach. otwierają się do nawy 3-ma filarowymi arkadami pełnolukowymi; środkowa szeroka, w kształcie kwadratu, wypełniona drewnianym przeszklonym przepierzeniem, w którym 2-skrzydłowe drzwi wahadłowe, ramowo-płycinowe, w znacznym stopniu przeszklone; takie same drzwi w węższych przejściach bocznych; nad drzwiami półkoliste nadświetla. Prezbiterium połączone z aneksami identycznymi małymi otworami drzwiowymi z profilowanymi nadprożami, nad którymi półkoliste nadświetla, zdobione tralkowymi listwami dzielącymi; drzwi jednoskrzydłowe ramowo-płycinowe, podobnie ukształtowane drzwi wiodące na ambonę.

RZUT. Kościół orientowany, założony na ściśle symetrycznym rzucie, nawiązującym formą do pierwszych prostych świątyń wczesnochrześcijańskich, o proveniencji syryjskiej. W przestrzeni mocno wydłużonej, prostokątnej nawy wyodrębniono wsch. część prezbiterialną i część zach., pełniącą głównie funkcje komunikacyjne. Część prezbiterialna złożona jest z prostokątnego prezbiterium, zakończonego półkolistą sklepioną apsydą wsch., występującą z prostokątnego planu kościoła półkolistym środkowym ryzalitem wsch. oraz, z kwadratowych aneksów bocznych, połączonych z prezbiterium niewielkimi przej-

ściami. W części zach. główną rolę pełni środkowa, kwadratowa wieża, występująca przed lico muru zach. nieznacznym prostokątnym ryzalitem środkowym z osiowym wejściem głównym, towarzyszą jej kwadratowe kruchty boczne, w których schody na emporę zach. Wszystkie aneksy dostępne są z zewnątrz przez własne otwory drzwiowe. Forma rzutu akcentuje oś podłużną założenia, podkreślając kierunek od wejścia do ołtarza.

BRYŁA. Wydłużona budowla o przysadzistej, rozłożystej i kubicznej bryle. Jej regularność, masywność i symetria układu, tworzą wrażenie statyczności i monumentalizmu. Wydłużona nawa, wraz z wbudowanymi i zlicowanymi z nią narożnymi 2-kond. aneksami wsch. i zach. i niewyodrębnionym w bryle prezbiterium, nakryta jest wspólnym dachem 2-spadowym, o małym kącie nachylenia połaci. Oś podłużną kompozycji akcentują dodatkowo: masywna 5-kond. środkowa wieża zach., prawie w całości wbudowana w korpus, a z fasady występująca tylko w formie nieznacznego ryzalitu oraz półkolista, 2-kond. apsyda prezbiterium, tworząca środkowy ryzalit wsch. Odpowiednikiem wieży w części wsch. kalenicy dachowej korpusu jest mała wieloboczna ażurowa sygnaturka. Wieżę wieńczy strzelisty, smukły wieloboczny dach wieżowy, nad apsydą niski daszek w formie połowy stożka.

Elewacja zach. – fasada – 2-kond., rozczłonkowana, nieznacznym środkowym ryzalitem 5-kond. wieży; oś symetrii akcentowana głównym wejściem kościelnym; części boczne jednoosiowe, przeprute regularnym układem takich samych otworów okiennych; wszystkie otwory uskokowe, z identycznymi zwieńczeniami w postaci półkolistych profilowanych naczółków, wspartych u nasady na odcinkach profilowanych gzymśów; fasada zwieńczona oddzielnym gzymsem trójkątnym szczytem, przerwanym wieżą; w partii wieży gzymсы artykułują jej elewację na całej szerokości; w dwóch ostatnich kondygnacjach wieży osiowy okulus poprzedza okno w typie biforium; w zwieńczeniu wieży prosty gzymś wspornikowy, powyżej którego galeryjka, ujęta w balustradę metalową na murowanych przysadzistych słupkach;

Elewacja pd. – 5-osiowa jednokond. nawa, flankowana jest przez jednoosiowe, 2-kond., zlicowane z nią aneksy; kompozycja symetryczna, oparta na podziale ściany ujednoliconymi otworami; ściana nawy przepruta dużymi otworami, umieszczonymi w płytkich arkadowych pełnołukowych niszach; krawędzie nisz drobno profilowane, tworzą archiwolty arkad, wsparte u nasady cienkim profilowanym gzymsem, „odcinającym” półkoliste zamknięcia otworów okiennych i biegnącym przez całą długość nawy; części boczne z zewnętrznymi otworami drzwiowymi w przyziemiu i małymi otworami okiennymi na piętrze; wszystkie otwory z zamknięciami pełnołukowymi i podkreślającymi ich kształt

półkolistymi naczółkami, wspartymi u nasady na profilowanych odcinkach gzymśów.

Elewacja wsch. – 2-kond., 3-częściowa, rozczłonkowana środkowym półkolistym ryzalitem apsydy prezbiterium; kompozycja symetryczna i dośrodkowa; apsyda w dolnej, wyższej kondygnacji przepruta tylko dwoma bocznymi otworami; w górnej kondygnacji 3 otwory okienne alternowane takimi samymi blendami, tworzą razem typowy dla romanizmu ciąg arkad; górna kondygnacja oddzielona gzymsem podokiennym; części boczne elewacji jednoosiowe, 2-kond, z identycznymi otworami okiennymi, zwieńczonymi półkolistymi naczółkami na odcinkach gzymśów u nasady, podkreślającymi kształt zamknięć otworów; elewacja zwieńczona profilowanym gzymsem, na którym gładki niski szczyt trójkątny.

Elewacja pn. – identyczna jak elewacja przeciwna.

WNĘTRZE. Jednonawowy kościół, nakryty stropami, z wyodrębnioną w przestrzeni nawy częścią prezbiterialną, na którą składa się prezbiterium z półkolistą sklepioną apsydą i towarzyszące mu od pn. i pd. 2-kond. aneksy oraz częścią zach., o funkcjach komunikacyjnych – z kruchtą główną w przyziemiu środkowej wieży i kruchtami bocznymi, dostępnymi od pn. i pd., w których lustrzane schody na emporę muzyczną, strych kościelny i wieżę. Aneksy wsch. w typie pomieszczeń pomocniczych, towarzyszących niewyodrębnionemu w bryle budowli prezbiterium we wczesnochrześcijańskich kościołach syryjskich; w Sławikowie pomieszczenia przyziemia aneksów pełnią rolę zakrystii (pd.) i kruchty (pn.), pomieszczenia 2-giej kond., to łóże kolatorskie. W przestrzeń nawy od zach. wbudowana empora organowa.

WYPOSAŻENIE. W posiadaniu proboszcza odbitki kserograficzne kart ewidencyjnych wyposażenia, wykonanych w 1972 r. przez R. Juraszową. W kościele zachowało się wyposażenie, pochodzące z czasów jego budowy: ołtarz główny i dwa ołtarze boczne, z bogatą dekoracją malarską (obraz św. Jerzego autorstwa Franza Biela ?) i snycerską – późny barok/klasycyzm, poł. XIX w.; zespół rzeźb: św. Piotr, Paweł, Franciszek, Jan Nepomucen, Teresa, Józef z Dzieciątkiem, Katarzyna, Antoni Padewski, grupa Chrztu Chrystusa – barok/klasycyzm, ok. poł. XIX w.; cykl Drogi Krzyżowej, poł. XIX w. (fund. wspólnie przez proboszcza Krausego i Ernsta v. Eickstädt); 3 XIX-wieczne krucyfiksy, klasycystyczna ambona z I poł. XIX w.; eklektyczne konfesjonały 2 poł. XIX w.

INSTALACJE. Budowla wyposażona jest w instalację elektryczną, ogromową, c.o. (własna kotłownia węglowa).

1. Miejscowość

SŁAWIKÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ PAR. PW. ŚW. JERZEGO

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
zdjęcia;

2.

3.

4.

- 2. Elewacja wsch. od pn.
- 3. Elewacja pn. od zach.
- 4. Elewacja zach.

5.

6.

7.

5. Kościół od pd.-wsch.
6. Górne kondygnacje wieży.
7. Sygnaturka.

1. Miejscowość

SŁAWIKÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ PAR. PW. ŚW. JERZEGO

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
zdjęcia;

8.

9.

10.

8. Drzwi wejścia głównego.

9. Wnętrze – widok ku prezbiterium.

10. Wnętrze – widok ku emporze muz.

11.

12.

13.

11. Wnętrze – ściana pn. nawy.
 12. Strop nawy.
 13. Strop prezbiterium z łukiem tęczy.

1. Miejscowość

SŁAWIKÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ PAR. PW. ŚW. JERZEGO

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia; mapka orientacyjna;

14.

14. Drzwi do zakrystii.

15. Widok loży pn.

16. Schody na emporę organową.

15.

16.

